

РЕШЕНИЕ № 238

гр.Перник, 16.10.2009г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на седемнадесети септември две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря **А.М.**, като разгледа докладваното от съдията **административно дело №216/2009 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XI от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по искова молба на **В.Е.М.,*****, срещу Община Перник. Претендира се обезщетение на вреди, настъпили от действия и бездействия на служители на община Перник. Твърди се, че: "в резултат на седемнадесет годишен тормоз от страна на общинските служители за ищеца и семейството му са настъпили вреди в размер на 300 000 лв."

Ищецът твърди, че на 01.07.1992 г. родителите му са закупили двустаен апартамент, находящ се в гр.Перник, кв.Тева, бл.26, ап.22, вх.Б. На 27.11.1992 г. комисия от служители на Община Перник е разбила жилището и в него е настанено под наем семейството на П. И.*** по реда на Закона за наемните отношения/отм./. След като неправомерно жилището е отнето от семейството на ищеца са водени множество дела, които са причинили на родителите му и на него самия вреди и щети, които следва да бъдат обезщетени. Иска се заплащане на щети в размер на 300 000 лв.

Ответникът по жалбата-Община Перник, чрез процесуалния си представител, оспорва исковата молба. Намира, че претенцията е недопустима за разглеждане и делото следва да бъде прекратено. Алтернативно излага аргументи за неоснователност.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и ги обсъди в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

С нот.акт №31, том VI, нот.дело №1408/1992 г. И. В. Я.*** е продала на М.М.З.*** недвижим имот представляващ апартамент №22, бл.26, вх.Б, ет.1 в кв.Тева на гр.Перник. От своя страна М.М.З.*** и съпругът ѝ, с нот.акт №99, том IV, нот.дело №1194/1995 г. продават апартамента на Н.Е.Ч.***, а тя го продава на своя брат В.Е.М.. За сделката е съставен нот.акт №51, том ГУ, нот.дело №1100/1996 г.

С решение №789/14.07.1995 г. постановено по гр.дело №1079/1994 г. на Върховен съд, П-ро гражданско отделение е обявен за нищожен договор от 25.06.1992 г. за покупко-продажба на държавно жилище по реда на Наредбата за държавните имоти /отм./ сключен между И.В.Я.*** и Председателя на ИК на ОбНС Перник. По силата на това решение придобивното основание на И. В.Я.*** е отпаднало и тя не е могла валидно да се разпорежи с апартамента. След като не е притежавала правото на собственост, същата не е могла да го прехвърли надлежно на М.М.З.***. Всички съставени нотариални актове, по описаните по горе прехвърлителни сделки, не могат да се противопоставят реално на собственика на недвижимия имот, какъвто се явява община Перник.

С представената по делото уточняваща молба ищецът твърди, че незаконосъобразните действия на администрацията се изразяват в това, че процесното жилище, е „разбито“ от комисия на община Перник и е предоставено под наем на

трето лице-П.И.***.

Незаконосъобразното бездействие на длъжностните лица от общинската администрация се изразява в отказа да предостави на ищеца документите свързани с предоставянето под наем на жилището, както и досието на имота.

От подробно описаните действия и бездействия са нанесени трайни вреди на ищеца и неговото семейство. Периода за който се претендират вредите е 17 години, а справедливата според ищеца стойност на обезщетението е 300 000 лв.

За установяване на посочените по горе твърдения по делото са разпитани като свидетели лицата - Б.И.Й*** и И.А.К.*** Според изложеното в показанията им знаят къде е имотът и факта, че той е собственост на ищеца. И двамата сочат, че към настоящия момент В.М. не живее в апартамента, но не могат да посочат конкретно каква е причината за това. И двамата свидетели си спомнят, че ищецът е имал проблеми с общината, след покупката на жилището. Свидетелят Б.Й., който живее в апартамент съседен на процесното жилище, твърди че на 27.11.1992 г. служители на община Перник са сменили бравата на апартамента и след това настанили в него под наем друго семейство. За същите обстоятелства, но не възприети непосредствено, разказва и И.А., като твърди, че знае за проблемите на В.М. с общината, но не конкретизира в какво са се изразявали те.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявената искова претенция по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/ за установяване на вреди в размер на 300 000 ^ лв., произтичащи от незаконосъобразни на действията и бездействия на длъжностни лица при или по повод изпълнение на административната дейност е процесуално допустима, но разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Фактическият състав, който следва да бъде налице, за да възникне отговорността включва няколко кумулативни предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган и длъжностни лица, настъпила имуществена или неимуществена вреда и причинна връзка между акта, действието или бездействието на администрацията и вредата, при което вредата да е пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните действия на администрацията.

В случая не са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на ответника по иска. Тъй като претенцията в настоящето производство е свързана с незаконосъобразни действия и бездействия на администрацията те следваше да бъдат установени в процеса. В хода на съдебното производство не се доказаха факти, които да са основание за възникване на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Не е доказано, че ответникът по делото е предприел действия или се е въздържал от такива, като по този начин е нанесъл вреди на ищеца. Въпреки разпита на свидетелите, които твърдят че служители на Община Перник са сменили бравата на апартамента и са настанили там друго семейство това не е достатъчно основание да се приеме, че е налице пряка и непосредствена връзка с вредите, които ищецът твърди че е претърпял. Нещо повече към момента за който свидетелите говорят, че са възникнали проблемите с община Перник - 27.11.1992 г. Ищецът дори формално не е бил собственик на апартамента видно от нотариален акт № 51, том IV, нот.дело №1 100/1996 г.

За да се ангажира отговорността на ответника на основание чл.1 от ЗОДОВ следва да се установят елементите на фактическия състав на посочената разпоредба-незаконните действия или бездействия, извършени от длъжностни лица на ответника , които да представляват административна дейност , претърпяна от ищеца вреда и причинна връзка между незаконните действия и вредата, като границите на отговорността се разпростират до вредите, "които са пряка и непосредствена последица от увреждането". Неимуществените вреди /каквито са претенциите на ищеца/ представляват сериозно засягане на личността и достойнството на гражданина, изразяващо се в претърпени болки и преживяване на страдания. ЗОДОВ не уточнява как се определя размерът на неимуществените вреди, затова, субсидиарно се прилага гражданското законодателство и по-конкретно - чл. 52 от ЗЗД, който дава възможност за определянето им по справедливост. В конкретния случай твърденията за психически тормоз в продължение на 17 години и потъпкването на човешките права на него и семейството му са субективни възприятия на ищеца и не са в причинна връзка с действията или бездействията на администрацията, от които да са настъпили вреди.

Във връзка с изложеното, съдът намира исковата претенция, за неоснователна и недоказана както по основание така и по размер, поради което следва да се отхвърли изцяло.

С оглед изхода на делото в полза на ответника следва да се присъдят и направените разноски - заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лв. съгласно договор за правна помощ от 26.08.2009 г.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявения иск от В.Е.М.,***, ул. "13-та", №10А срещу Община Перник като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА В.Е.М *** да заплати на община Перник направените разноски в настоящето производство, в размер на 1200 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщаването на страните,че е изготвено.

СЪДИЯ: /п/